

HOOG BEZOEK

‘Er is vreugde onder de leden van het Leger des Heils hier ter stede. Geen wonder, de generaal komt.’ Met deze woorden begint op 10 oktober 1904 een artikel in de Zutphensche Courant. De tijd dat er minachtend op het Leger des Heils werd neergekeken, is volgens de krant voorbij. Na zijn grote veldtochten in Engeland komt de generaal nu het vasteland van Europa bezoeken. Het artikel eindigt met de woorden: ‘Wij zijn er zeker van dat het wel de moeite waard is dezen merkwaardigen man, wanneer hij hier optreedt, te gaan horen’.

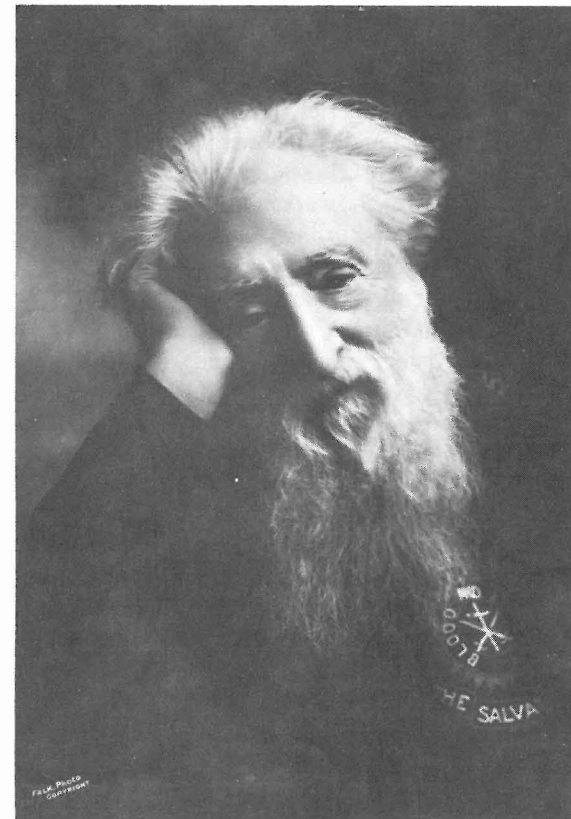
Een advertentie in de krant van woensdag 12 oktober meldt, dat Generaal William Booth 's middags om 3 uur de Buiten Sociëteit zal bezoeken om een lezing te houden over verleden, heden en toekomst van het Leger des Heils. De generaal komt op die dag met de trein van kwart voor elf uit de richting Utrecht. Op het station hebben zich de officieren van Zutphen en Deventer en veel heilsoldaten van omliggende korpsen verzameld om de generaal te begroeten. Daarnaast zijn er ook veel nieuwsgierigen, waarvan enkelen er zelfs een perronkaartje voor over hebben om de generaal uit de trein te kunnen zien stappen. De anderen staan bij de uitgang. De generaal is gekleed in een lange zwarte jas met op de kraag de distinctieven van het heilsuniform. Hij heeft een hoge hoed op; zijn gezelschap de bekende uniformpet.

William Booth wordt vergezeld door de landelijk Commandant Estell. Na een korte begroeting gaat de generaal in een open landauer, die voor het station op hem wacht, naar zijn gastheer mr. J. C. Roosenburg, officier van justitie te Zutphen.

Waarschijnlijk mede door de regen is de opkomst 's middags kleiner dan verwacht. Wel is de grote zaal van de Buiten Sociëteit geheel gevuld, maar de galerij is leeg. Als de generaal om even voor drie binnenkomt, wordt hij met een daverend applaus begroet. De tijd ervoor is gevuld met muziek.

Na een welkomstwoord en een kort gebed vertelt brigadier Schoch over de ontvangst in andere plaatsen. Hij vraagt de aanwezigen om de generaal te begroeten met een ‘God zegene u’. Daarna spreekt William Booth. Eerst zachtjes maar langzamerhand sterker klinkt zijn stem. Hij dankt voor de sympathie voor het werk waaraan hij leiding mag geven. Wat dat werk inhoudt, wordt door hem in grote lijnen geschetst. Daarna vertelt hij van de gevallen waarin het leger heeft kunnen helpen. Hij raakt tijdens het spreken steeds meer in vuur. Zijn woorden worden soms met een handgebaar onderstreept. Hij vertelt hoe hij 39 jaar geleden is begonnen uit mededogen met de ellendigen van deze wereld en dat het leger nu in 49 landen werkt. Velen vragen zich af: wat zal er

William Booth, oprichter van het Leger des Heils.
Foto: Archief Leger des Heils, Amsterdam.

van het leger worden, als Booth dood is? Als dat echter gebeurt, zal Hij die generaal nummer 1 maakte, ook generaal nummer 2 geven. Na over zijn leven te hebben verteld stelt hij aan de aanwezigen de vraag: wat deed gij met uw tijd, met uw talent, met uw gezin?

De toespraak wordt in ademloze stilte aanhoord, nu en dan alleen onderbroken door handgeklap als teken van instemming. De gehele rede wordt zin voor zin vertaald. Ervoor en erna worden door adjudante Sypkes enkele soli gezongen. Sommige verzen worden door het publiek meegezongen. Brigadier Schoch besluit de samenkomst met gebed. Daarna wordt de generaal het lied ‘Dat 's Heeren zegen op u daal’ toegezongen.

's Avonds om half acht vertrekt de 75-jarige generaal naar Arnhem, waar hij nog diezelfde avond een toespraak zal houden. Voor het korps Zutphen is dan een historische dag ten einde.